

Schapendoesin turkinhuolto

Siitä huolimatta, että schapendoesin tulee näyttää laittamattomalta, ei se missään nimessä tarkoita, että turkki tulisi olla takkuinen ja likainen. Schapendoes on turkkirotu siinä missä mikä tahansa muukin pitkäkarvainen rotu, se vain valmistellaan eri tavalla.

Pentu ja opetus

Pennun tulisi oppia käsittelyyn jo mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Harjoittelun voi esimerkiksi aloittaa ottamalla pennun alkuun syliin ja sormin silitellä pentu läpi kauttaaltaan varpaita myöden. Pentu tulisi pyrkiä päästämään sylistä aina siinä vaiheessa, kun se on rauhoittunut rennoksi käsittelyyn.

Myöhemmässä vaiheessa pennun voi opettaa olemaan lattialla tai pöydällä kyljellään. Alkuun pennusta pitää varmasti pitää toisella kädellä kiinni, mutta melko nopeasti oppivat olemaan aloillaan ja jopa nauttimaan turkinhoito hetkestä yhdessä omistajansa kanssa. Kun pentua opettaa olemaan kyljellään hoitohetken ajan tulee myös muistaa, että vapautus tapahtuu sillä hetkellä, kun pentu on rentoutunut kyljelleen. Vapaaksi pääseminen toimii pennulle palkkiona, joten kannattaa miettiä mitä käytöstä haluaa vahvistaa: kauniisti kyljellään makaamista vai rimpuilua. Kaikki tämä vaikuttaa koiran tulevaisuuden turkinlaiton helppouteen tai vaikeuteen.

Pentukarvan vaihto – pahin vaihe

Nuoren koiran turkki on usein tuuhea ja pehmeää, helposti takkuuntuvaa. Etenkin mahan alunen, jalkojen välit ja korvan taustat ovat pahinta aluetta.

Pahin takkuuntumisvaihe on yleensä 1-2 vuoden iässä, jolloin turkkia tulisi hoitaa huolellisesti vähintään kerran viikossa, pahimmin takkuuntuvat alueet voi käydä läpi useamminkin. Turkin vaihtuminen on hyvin yksilöllistä, osa vaihtaa turkkia pikku hiljaa (pahimmat takkuuntujat) ja osa saattaa yhtäkkiä olla "karvattomia" muutaman huolellisen kampauskerran jälkeen.

Schapendoeseilla ei ole varsinaisia karvanlähtöaikoja, niin, että karvatuppoja putoilisi solkenaan lattialle. Irtoava karva jää usein takkuuntumaan pienen solmun tai roskan ympärille. Siksi etenkin nuoren koiran turkkia tulee hoitaa usein ja huolella.

Aikuisen karvassa ja värit

On hyvin yksilöllistä, koska pentukarva on lopullisesti vaihtunut aikuisen turkiksi, jonka tulisi rodulla olla karkea, pohjavillan omaava ja helppohoitoinen. Kokemuksieni mukaan pentukarva on vaihtunut pois 2-4 vuoden iässä.

Aikuistenkin koirien turkeissa on paljon yksilöllisiä eroja: joillain voi olla koko elämänsä pehmeä pohjavillainen turkki, toisilla karkeaakin karkeampi pohjavillaton turkki ja suurimmalta osalta jotain siltä väliltä.

Myös värillä saattaa olla väliä joissain linjoissa, mutta poikkeuksiakin löytyy. Yleisesti ottaen väreistä harmaan ja valkoisen sanotaan olevan karkeita ja helppohoitaisia, kun taas mustaa pidetään pehmeämpänä ja hidaskasvuisempana.

Miten turkkia tulisi hoitaa?

Helpoiten homma hoituu asettamalla koira kyljelleen ja aloittamalla kuonosta.

Nosta turkki koirasta nähden alhaalta ylös jakaukselle ja ala kampaamaan sitä jakaus/takku kerrallaan alas. Koko koiran saa käytyä näin läpi, mikäli koira on opetettu makaamaan nätisti kyljellään sen aikaa mitä hoitotoimenpide kestää. Jalkojen sisäosat on helpointa ottaa niin, että ottaa koiran maatessa kyljellään vastakkaisen puolen jaloista sisäosat.

Mikäli takut ovat päässeet niin pahoiksi ettei kampa pure, voi sormin yrittää repiä takkua auki pienempiin paloihin tai saksilla leikata takkua muutamaaan pienempään osaan pitkittäissuunnassa. Ei siis niin, että takku leikataan kokonaan pois, niin että jäljelle jää pelkkä sänki.

Näyttelyihin valmistautuminen

Schapendoesin tulee näyttelyissä näyttää laittamattomalta, mutta se ei saa olla takkuinen tai likainen.

Yleisohje on kammata koira huolellisesti noin viikkoa ennen näyttelyä, jotta turkki ehtii laskeutua kauniiksi.

Mikäli koira, etenkin pennut ja nuoret, takkuuntuu viikon aikana uudestaan ja se täytyy kammata juuri näyttelyn alla voi turkkia auttaa laskeutumaan käyttämällä koiran vesisateessa lenkillä tai jos sadetta ei ole saatavilla niin suihku ajaa saman asian. Ei kuitenkaan kannata kastella koira läpimäräksi, vaan kevyesti päältä.

Hollantilaisen opin mukaan rotua ei pestä, kuin vain jos se todella on likainen, silloinkin vain mieluusti pelkällä vedellä. Itse suosittelen kuitenkin pesemään tuomarien mukavuuden vuoksi poikakoirilta vehkeet ja parran, jalat voi pesaista kurakeleillä. Näyttelypesun voi suorittaa päivää paria ennen.

Koko pesun suoritan itse koirilleni pari kertaa vuodessa. Lika, etenkin kaupunkilika, ei voi pidemmän päälle olla hyväksi koiran turkille ja iholle. Pesuun käytän karkeakarvaisille roduille tarkoitettuja shampoita, esimerkiksi Bio-Groom Wiry Coat on hyvin laadukas ja toimiva pesuaine.

Välineet

Suosittelen käyttämään pyöriväpiikkistä kampaa, se aukoo turkkia kauniisti, eikä revi. Jonkun verran suosin myös harjaa (sopii etenkin vähä karvaisille koirille). Itse pidän harjasta jossa on lyhyet tukevat piikit, joissa on pyöristetyt päät. Lyhyt piikkinen harja ei kärsi niin nopeasti kuin pitkä piikkinen. Loppusilauksen voi tehdä pitkä- ja harvapiikkisellä villakoirakammalla.

Muuta huomioitavaa

Talvella ja kosteilla säillä turkki takkuuntuu helpommin jatkuvan kastuu-kuivuu-kastuu -kierteen takia, etenkin jalat ja mahan alusta. Turkkia kuivatessa sitä ei tulisi hangata vaan se tulisi painella pyyhkeellä kuivaksi, hankaus huopaannuttaa turkkia entisestään.

Mikäli turkin hoito käy ylivoimaisen vaikeaksi itselle on hyvä pyytää apua ja täytyykin pyytää apua, koiran hyvin voinnin vuoksi. Takkuinen turkki ei hengitä ja voi aiheuttaa pahojakin iho-ongelmia.

Teksti: Jenna Kallinen, kennel Walman 2009

Pyöriväpiikkinen kampa

Hindes-merkkinen puuvartinen harja

Villakoirakampa